

När Antonio blev blind

Antonio bodde i en spetälskekoloni i ett land i Afrika. En spetälskekoloni är ett sjukhusområde för dem som är sjuka i spetälska. Där hade Antonio varit i många år. Han hade inte blivit frisk. Men Antonio var en lycklig spetälsk. För det första var han kristen. För det andra kunde han läsa, och det kunde ingen annan av de spetälska. Och för det tredje så ägde han en Bibel. Det bästa Antonio visste var att läsa för de andra spetälska.

En dag tyckte han det var så svårt att läsa. Ögonen gjorde så ont. Det ville inte gå över, och ängsligt bad han doktorn att undersöka hans ögon.

– Du kommer att bli blind, Antonio, sa doktorn. Vi kan inte göra något åt detta.

Antonio satt alldeles stilla. Blind! Han skulle bli en blind spetälsk! Aldrig mer skulle han gå från hydda till hydda med sin Bibel. Aldrig mer skulle han få läsa för de andra spetälska ur den dyrbara boken.

I flera dagar var Antonio som förlamad. Hur skulle han klara att bära detta? Då kom han att tänka på något. Hans ögon var svaga, men än var han inte helt blind. Och hans tankar och minne var lika klara som förr.

Jag kan lära mig utantill ur Bibeln, tänkte Antonio. Jag kan fortsätta att gå från hus till hus även om jag är blind, och då kan jag läsa bibelord utantill för alla mina vänner som vill höra Guds ord.

Han höll Bibeln i sina händer. Vad skulle han börja med att lära sig först? Han tänkte för sig själv: Vilka ord har största platsen i mitt hjärta? Vilka ord vill jag ska stanna där för alltid?

Han valde ett avsnitt, så ett annat, och så ett tredje. Han läste flitigt och övade sig att komma ihåg allt utantill. Och snart kunde Antonio läsa långa stycken utan att säga ett endaste fel. För om det är något, som man väldigt gärna vill, så tar det inte så lång tid.

När Antonios vänner förstod vad han höll på med, började de komma till hans hydda.

– Antonio, sa en gammal man, du lär väl den åttonde psalmen i Psalataren? Jag vill så gärna höra den.

– Jag kan den inte än, sa Antonio, men den ska jag ta som nästa. Den gamle mannen gick nöjd hem. En grupp barn kom springande.

- Läs om Jesus och barnen, tiggde de. Och läs om herdarna och de vise männen.
- Jag ska försöka och ni får läsa tillsammans med mig, sa Antonio.
- Har du tänkt lära dig de tio buden? undrade en pappa.
- Ja, de är på min lista, svarade Antonio.
- Vi måste få höra herdepsalmen, sa en av mammorna.
- Den har jag redan lärt mig, log Antonio.
- Kan du några ord av Jesus om vårt himmelska hem? frågade en gammal kvinna. Hon hade svåra plågor och hon älskade att höra om hemmet i himmelen, där Jesus berett plats åt henne.
- Jag ska lära det också, lovade Antonio.

Dag efter dag lärde sig Antonio utantill olika bibelavsnitt. Eftersom ögonen blev svagare, blev han bara flitigare att försöka läsa och lära. Så kom den dag, som han hade sett fram emot med sorg i hjärtat. När han öppnade Bibeln, kunde han inte se ett enda ord. Men underligt nog blev han inte så ledsen som han hade trott att han skulle bli.

- Nu är lärotiden slut, sa han till sig själv. Nu får jag dela med mig av Bibeln till andra.

Antonio kunde se så pass mycket, att han kunde ta sig fram till de olika hyddorna där hans vänner bodde. När han kom till sin bästa väns hydda hörde han samma hälsning, som han hört så ofta förr:

- Antonio har kommit! Antonio är här! Han vill läsa Guds ord för oss. Välkommen! Välkommen!

Antonio satte sig ner. Han kunde inte se något med sina ögon. Men hans röst var klar, och han läste vers efter vers från den bok, som han tyckte allra mest om.

- Det är bra att ha Guds ord i hjärtat, sa han. Och de som satt runt omkring honom var överens:
- Ja, det är bra att ha Guds ord i hjärtat!

— — —

Finns det något ur Bibeln som du kan utantill?

Träna att lära en bibelvers utantill, ta bort ett ord här och där och läs högt tillsammans tills så gott som alla ord är borta och ni kan den ändå!

© Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland.r.f.

Lepra, tidigare mest känd under namnet spetälska, är en infektionssjukdom som man nuförtiden främst träffar på inom tropiska områden. Det finns fler än 10 miljoner människor i världen som är leprasjuka. Sjukdomen har tidigare funnits också i Norden.